

عنوان مقاله:

مقایسه تاثیر مشاوره گروهی مبتنی بر رفتار درمانی دیالکتیک و فراشناخت درمانی بر کاهش پرخاشگری نوجوانان پسر فرزند طلاق

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشهای مشاوره، دوره 20، شماره 80 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

علی اکبر گودینی - Kharazmi University

محسن رسولی - Kharazmi University

فرشاد محسن زاده - Kharazmi University

خلاصه مقاله:

هدف: پرخاشگری نوجوانان مایه ی آشفتگی چشمگیر زندگی فردی و میان فردی می شود و در صورت عدم کنترل، موجب تغییر سرنوشت آنان می گردد. هدف از انجام این پژوهش مقایسه میزان تاثیر درمان فراشناخت و رفتاردرمانی دیالکتیکی بر کاهش پرخاشگری فرزندان نوجوان پسر طلاق بود. روش: طرح پژوهش حاضر، نیمهآزمایشی از نوع گروه گواه نامعادل با پیشآزمون، پسآزمون و پیگیری اجرا شد. نمونه پژوهش شامل ۳۶ نفر از دانش آموزان پسر فرزند طلاق بود که با روش نمونهگیری در دسترس انتخاب شدند. ابزار پژوهش پرسشنامه پرخاشگری (باس و پری، ۱۹۹۲) بود. داده های پژوهش با استفاده از آزمون تحلیل کواریانس تک متغیره (ANCOVA) و تحلیل کواریانس چند متغیره (MANCOVA) تحلیل شدند. یافته ها: نتایج تحلیل کواریانس در نوجوانان تحت مداخله های رفتار درمانی دیالکتیک ($p < 0.05$) و فراشناخت درمانی ($P < 0.01$) را نشان داد. هر دو گروه، پرخاشگری کمتری از نوجوانان گروه کنترل نشان دادند و تفاوت معنی داری بین تاثیر این دو نوع مداخله در کاهش پرخاشگری مشاهده نشد. نتیجه گیری: بر اساس نتایج پژوهش و پیگیری دو ماهه می توان گفت که رفتاردرمانی دیالکتیک از طریق آموزش مولفه ی تنظیم هیجانی و فراشناخت درمانی، به شیوه ی تغییر شناختهای منفی و غیرمنطقی موجب کاهش پرخاشگری در بین فرزندان طلاق گردید.

کلمات کلیدی:

فرشناخت، رفتاردرمانی دیالکتیک، پرخاشگری، طلاق، Metacognitive therapy, dialectical behavior therapy, aggression, divorce

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1420517>

